

тия хубави чувства, тия хубави мисли, тъй дълбоко скрити въ човѣка? — Има прозорливи хора, които виждатъ. Тѣ сж като нѣкой опитенъ бижутеръ. Веднага различаватъ цѣнното отъ нецѣнното и ги раздѣлятъ. Такъвъ човѣкъ срещне нѣкого и казва: този е обикновенъ човѣкъ, отъ обикновени тѣ камъни. Срещне другъ нѣкой, казва: въ този човѣкъ се крие една отлична, скжпоцѣнна душа. Скжпоцѣненъ камъкъ е той! — Започва да го образува. И самиятъ човѣкъ, като съзнае това, започва съзнателно да работи върху себе си. Съвременнитѣ хора, обаче, гледатъ само на външната страна на нѣщата. Тѣ цѣнятъ човѣка по това, дали той е богатъ, ученъ или силенъ. Дали е богатъ! — Богатството е едно условие за човѣка. Дали е ученъ! — Учението, това е една сила у човѣка. Дали той е богатъ, това значи, дали има условия у него. Дали той е ученъ, това значи, дали той е силенъ. Слѣдователно, въ всички тия нѣща — богатство, учение, сила — ние включваме извѣстенъ вътрѣшенъ интересъ, който ни води къмъ живота. Къмъ кой животъ? — Къмъ истинския животъ. Какъ се намира този животъ?

Христосъ казва „Тѣсенъ е пътятъ къмъ живота!“ То значи: само въ тесния пътъ, само въ мъчнотиитѣ се намира истинския животъ. Онзи човѣкъ, който иска да добие истински смисълъ на живота само той ще намѣри тѣсния пътъ. Защо трѣбва да се добие животътъ? Защото, ако не добиете живота, никога нѣма да бждете запознати съ проявитѣ на Любовта. Съвременитѣ хора мислятъ, че иматъ Любовь. Не, мога да ви докажа и математически, и геометрически, че туй, което